

FÉNYÍRDA

Titkos
udvarokSebestyén László
fotósorozata

Dívat volt valaha a képes újságoknál, hogy posztermiségben adtak közre egy-egy felvételt, rendszerint valamely sztárról (akkor még így hívták a celebeket). Ezt a hagyományt újítjuk fel most, a magunk nyelvén fogalmazva persze: *Sebestyén László* felvételeivel. Fadóbozós, lábon álló, fekete-fehér felvételekre alkalmas „Klősz”-kamerájával a pazar pesti és budai paloták udvarait örökítette meg.

V., Alkotmány utca 16. – Bihari János utca 1–3. A bérház Alkotmány utcai homlokzatán felirat hirdeti: „*Budapest főváros által ajándékozott telken építette a Magyar Hírlapírók Nyugdíjintézete MDCCCXC*” *Falk Miksa* (1828–1908) az 1881-ben alakult intézet elnöke és *Heltai Ferenc* (1863–1954) titkár 1889. május 30-án kérte meg az építési engedélyt. A Vasárnapi Ujság május 26-án tudósított az építkezésről, a munkában résztvevő iparosok árengedményéről: „*Quittner Zsigmond műépítész a jótékony célra való tekintetből díj nélkül készítette el a négyemeletes palota terveit*”. 1890. augusztus 1-jére ígérték az átadást, de már július 25-én kiadták a lakhatási engedélyt a négy- és félemeletes házra, amelyben 109 szobát, 5 alkótot, 28 előszobát, 22 konyhát, 28 éléskamrát, 3 boltot, 2 mosókonyhát, 19 fürdőszobát és 1 mángorló kamrát alakítottak ki. A két utca találkozásánál lévő kör alaprajzú földszinti teret és a mellékutcai oldalt vendéglőként hasznosították. *Quittner Zsigmond* (1857–1918) a Lipótváros Szabadság tértől északra eső területén egy időben két városképi jelentőségű sarokházat alkotott. A Nyugdíjintézet bérházától északra, a Markó és a Bihari János utca találkozásánál az Önkéntes Mentőegylet kétemeletes székháza sarokrészét lemetszette, és oromzattal kiemelte. Funkcionális, tiszta képű épület született. A Nyugdíjintézet bérházának a külsejével is meg kellett nyernie a leendő bérlőket. Az építész a lekerekített részt kupolával koronázta, amellyel az épület és a városi tér e szakasza is hangsúlyossá vált. (H. V.) ●

